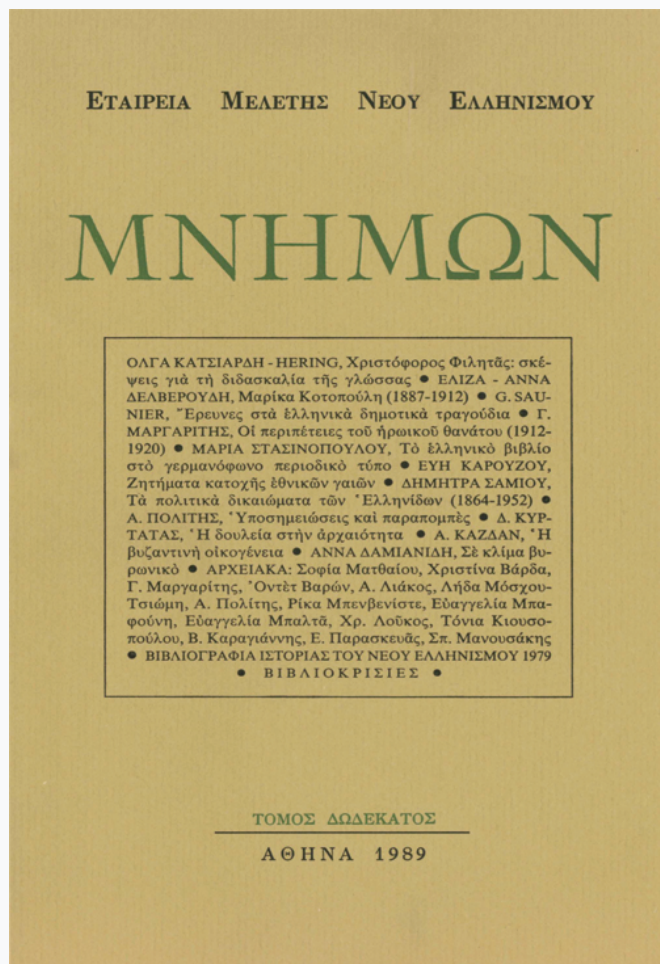

Μνήμων

Τόμ. 12 (1989)

ΑΡΧΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. ΓΕΝΕΥΗ ΚΑΙ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΙΑΚΟΣ

doi: [10.12681/mnimon.430](https://doi.org/10.12681/mnimon.430)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΛΙΑΚΟΣ Α. (1989). ΑΡΧΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. ΓΕΝΕΥΗ ΚΑΙ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ. *Μνήμων*, 12, 228-229.
<https://doi.org/10.12681/mnimon.430>

Τὸ σκεπτικὸ πὺλὸδὴγησε στὴν ἔκδοσιν αὐτῶν τῶν μαρτυριῶν, εἶναι ἡ πολὺτιμη συμβολὴ πὺλ αὐτὲς ἀποτελοῦν γιὰ τὸν μελετητὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἀντίστασης.

Σαράντα χρόνια μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς τῆς ἐποχῆς (οἱ συνεντεύξεις δόθηκαν τὸ 1984-1985), πρωταγωνιστὲς ἀλλὰ καὶ ἀνώνυμοι ἄνθρωποι μιλοῦν γιὰ τὸ πῶς ἔζησαν αὐτὴν τὴν περιπέτεια. Ἀνασύρουν ἀπὸ τὴ μνήμη τους τὴν εἰκόνα τῆς κατοχῆς ὁ καθένας στὸν τόπο του, τὴν ἴδρυση τῶν πρώτων ἀντιστασιακῶν ὁργανώσεων, τὶς μάχες, ὅσοι συμμετεῖχαν σὲ ἀνταρτικὰ σώματα. Ἀφηγεῖται τὴν προσωπικὴ του ἱστορία ὁ καθένας: πῶς συνδέθηκε μὲ κάποια ὁργάνωση, τί δρᾶση εἶχε σ' αὐτὴν, μικρὰ περιστατικὰ τῆς καθημερινότητος, εἴτε τῆς παρανομίας στὴν πόλη, εἴτε τῆς ζωῆς στὶς ἐλεύθερες περιοχές. Οἱ γυναῖκες μιλοῦν γιὰ τὴν ἰδιαίτερη τομὴ πὺλ προκάλεσε στὴ ζωὴ τους τὸ γεγονὸς τῆς ἔνταξῆς τους στὴν ἀντιστασιακὴ δρᾶση, καὶ φαίνεται τὸ πῶς ἀνατράπηκαν ἱσορροπίες ἐδραιωμένες στὴ διάρκεια αἰώνων, ἰδιαίτερα στὴν ὕπαιθρο. Οἱ ἀφηγήσεις διασταυρῶνται ὅταν ἀφοροῦν μεγάλα γεγονότα, ὅπως τὶς διαδηλώσεις πὺλ γινόντουσαν στὶς ἐθνικὲς ἐπετείες.

Ἄν ἡ ἱστορία τῆς ἀντίστασης ἔχει γραφεῖ, καὶ μάλιστα σὲ πολὺτομα ἔργα, ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἀφήγησης τῶν μεγάλων κινητοποιήσεων καὶ συγκρούσεων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη πὺλ ἡρωοποιεῖ καὶ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμα αὐτοθυσίας τοῦ λαοῦ, μένει νὰ γραφεῖ ἀπὸ πάμπολλες ἀκόμα ἀπόψεις. Τί ἄλλο γεννήθηκε ἐκεῖνα τὰ χρόνια, τί βασικὲς ρῆξεις ἔγιναν, τί ἀνατροπὲς στὶς συνειδήσεις; τί σήμαινε τὸ πολιτιστικὸ ἐκεῖνο φούντωμα, ποῖα συστήματα ἀξιών πέρασαν σ' ἐκεῖνη τὴ νεολαία. Γιὰ ὅλ' αὐτὰ καὶ γιὰ πολλὰ ἀκόμη οἱ προφορικὲς αὐτὲς μαρτυρίες ἀποτελοῦν μιὰ πηγὴ μοναδικῆς σημασίας, ἀφοῦ ὅπως λέει ὁ Paul Thompson³: «Οἱ προφορικὲς μαρτυρίες μεταμορφώνοντας τὰ “ἀντικείμενα” τῆς ἱστορίας σὲ “ὑποκείμενα”, συμβάλλουν σὲ μιὰν ἱστορία ὄχι μόνο πλουσιότερη, πὺλ ζωντανὴ καὶ σπαραχτική, ἀλλὰ κυρίως πὺλ ἀληθινή.»

Τέλος, ὅταν ἡ παραγωγή ὁλοκληρωθεῖ, τὸ ὕλικὸ τοῦ Ἀρχείου θὰ εἶναι στὴ διάθεση τοῦ κάθε ἐρευνητῆ καὶ ἐνδιαφερόμενου. Μὲ τὴ συγκρότηση αὐτοῦ τοῦ Ἀρχείου γίνεται ἓνα σημαντικό βῆμα στὴ διάσωση καὶ συγκέντρωση τῶν πηγῶν τῆς ἱστορίας τῆς ἀντίστασης.

ΟΝΤΕΤ ΒΑΡΩΝ

ΑΡΧΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΕΝΕΥΗ ΚΑΙ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Ἡ σπάνις τῶν τεκμηρίων γιὰ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνικὴ ἱστορία καὶ ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὴ διαφύλαξή τους προσδίδει ἐξαιρετικὴ ἀξία στὶς σχετικὲς πηγὲς πὺλ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικὸ, στὰ ἀρχεῖα δηλαδὴ διεθνῶν ὁργανισμῶν πὺλ σχετίστηκαν μὲ ὑπηρεσίες τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἢ μὲ ὁργανώσεις καὶ ἄτομα στὴν Ἑλλάδα.

Α. Στὴ Γενεύη, τὰ Ἀρχεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἰδιοκτησία τώρα τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καθὼς καὶ τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀποτελοῦν πλουσιότερες πηγὲς γιὰ τὸν ἑλληνικὸ μεσοπόλεμο.

3. Paul Thompson *The Voice of the Past. Oral history*, Oxford University Press, 1978, σ. 90.

1. Στὰ *Ἀρχεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν* περιλαμβάνεται τὸ *Ἀρχεῖο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων*, καθὼς ἐπίσης καὶ προσωπικὰ ἀρχεῖα διπλωμάτων ποὺ σχετίστηκαν μὲ τὴν ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων καὶ τὶς σχέσεις τῆς Ἑλλάδας μὲ τὴν ΚτΕ στὰ χρόνια αὐτά. Πρόκειται γιὰ πηγὲς ἀδιερεύνητες στὸ μεγαλύτερο μέρος τους ποὺ περιέχουν συστηματικὲς καὶ πολὺπλευρες ἐκθέσεις γιὰ τὸ σύνολο τῆς χώρας.

2. Στὰ *Ἀρχεῖα τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας* περιέχονται ἐκθέσεις μελῶν τοῦ ποὺ ἐπισκέφθηκαν ἐπανειλημμένα τὴν Ἑλλάδα, ἀλληλογραφία μὲ τὶς ἐλληνικὲς ἀρχές, ὑπομνήματα τῶν συνδικαλιστικῶν ὁργανώσεων, καθὼς καὶ στατιστικὲς, νομικὲς ἐκθέσεις ἢ ἀπλὲς μαρτυρίες ποὺ ἀφοροῦν τὶς συνθήκες ἐργασίας, τὴν παιδικὴ καὶ τὴ γυναικεῖα ἐργασία, τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις καὶ τὶς συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1919¹. Μεγάλο μέρος τῶν πηγῶν αὐτῶν ἀφορᾷ τὶς παραβιάσεις τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἀπασχόλησε τὸν διεθνὴ ὁργανισμὸ ὡς πρόσφατα.

Β. Στὸ Ἄμστερνταμ βρίσκεται τὸ μεγαλύτερο ἀρχεῖο κοινωνικῆς ἱστορίας στὴν Εὐρώπη². Μεγάλο μέρος τῶν πηγῶν ποὺ ἀφοροῦν τὴν προπολεμικὴ Εὐρώπῃ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῶν διεθνῶν σοσιαλιστικῶν ὁργανώσεων, τῶν συνδιασκέψεων τους, καθὼς καὶ προσωπικοτήτων τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος. Ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα προσωπικοτήτων ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Κάουτσκι μὲ τοὺς Ἐλευθερόπουλο, Ἀργυριάδη, Μπασιλάρη, Πουλιόπουλο, Ἀραβαντινὸ καὶ Σωμερίτη τοῦ Μπερστáιν μὲ τὸν Θεοδωρόπουλο καὶ τοῦ Hendrik de Man μὲ τὸν Π. Πρεβελάκη. Ἀπὸ τὶς σειρὲς τοῦ Γραφείου τῆς Σοσιαλιστικῆς Διεθνoῦς σώζεται μέρος τῆς ἀλληλογραφίας μὲ τὴ *Φεντερασιόν* καὶ τὶς σοσιαλιστικὲς ὁμάδες τῆς Ἀθήνας (τὸ μεγαλύτερο μέρος ἔχει μεταφερθεῖ στὴν Ἀμβέρσα στὸ ἀρχεῖο τοῦ Huysmans στὸ δημοτικὸ μουσεῖο), καθὼς καὶ δύο ὑπομνήματα τῆς *Σοσιαλιστικῆς Νεολαίας Θεσσαλονίκης* (1913) καὶ τοῦ *Σοσιαλιστ κοῦ Ὁμίλου τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας* πρὸς τὴ *Σοσιαλιστικὴ Διεθνή τῶν Νέων*. Τὸ μεγαλύτερο πάντως μέρος τῶν πηγῶν ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ἑλλάδα προέρχεται ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῶν διεθνῶν σοσιαλιστικῶν συνδιασκέψεων ἀπὸ τὸ 1917 ὡς τὸ 1922. Πρόκειται κυρίως γιὰ ὑπομνήματα καὶ ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν τὶς ἐθνικὲς περιπέτειες τῶν λαῶν τῆς βαλκανικῆς καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὴ διάρκειά καὶ τὴν ἐπαύριό τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Τέλος πρόσφατα δόθηκε σὲ χρῆση τῶν ἐρευνητῶν τὸ ἀρχεῖο τῆς Διεθνoῦς Ἀριστερῆς Ἀντιπολίτευσης. Ἕνας ὀγκώδης φάκελος (γύρω στὶς 460 σελ.) ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα. Πρόκειται κυρίως γιὰ τὴν ἀλληλογραφία τῆς Δ.Α.Α. μὲ τὴν ὁργάνωση *Ἀρχεῖο τοῦ Μαρξισμοῦ* (λίγες ἐπιστολὲς ἀφοροῦν καὶ τὸν *Σπάρτακο*) στὰ 1930-1932, ἐγκυκλίους, ὑπομνήματα, προκηρύξεις καὶ ὅσα περιμένει κανεὶς ἀπὸ τὶς σχέσεις δύο πολιτικῶν ὁργανώσεων, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ παραγγελίες φαρμάκων στοὺς συντρόφους τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἄλλες μικρὲς ἐξυπηρετήσεις ποὺ ἀποκαλύπτουν καὶ τὴν ἰδιωτικὴ διάσταση τῶν σχέσεων.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΙΑΚΟΣ

1. Ἀντώνης Λιάκος, «Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο Ἑργασίας», *Σύγχρονα Θέματα*, τχ. 31 (1987), σ. 40-46.

2. Riki van Boeschoten, «Τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτο Κοινωνικῆς Ἱστορίας τοῦ Ἄμστερνταμ», *Τὰ Ἱστορικά*, τχ. 6 (1986), σ. 447-451.